

Sådan som jeg konkluderer nu, og det er ikke mig, der skal drage den endelige konklusion, så fornemmer jeg, at man ikke afviser det her. Det kan blive muligt, hvis situationen går galt. Vi er så nogle, der helst så det gennemført i dag, men o.k., sådan bliver det ikke. Men jeg er glad for, at muligheden er der i fremtiden.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Beslutningsforslaget rejser da en relevant problemstilling. Skal mennesker, der afsoner og dermed er underkastet det system, der er i et fængsel, også miste den ret, mennesker udenfor har, til at kende til baggrunden for administrative beslutninger, der berører en.

Tilsvarende er det da relevant at drøfte, hvordan vi kan sikre ansatte og andre indsatte deres ret til at klage over en anden indsat uden derved at risikere eventuelle trusler eller det, der er værre.

Der er næppe tvivl om, at forholdene i fængslerne har været og måske sine steder stadig væk er af ganske rå karakter. Der er næppe heller tvivl om, at ønsket om at kunne sikre anonymitet ved en eventuel anmeldelse har været og formentlig også er et stort ønske hos nogle. Men spørgsmålet er, om det er den rette vej at gå.

Det er mit indtryk også på baggrund af den udvikling, der er sket inden for Kriminalforsorgen de sidste par år, at forholdene ikke er så rå, som de har været.

Da jeg selv skulle tage stilling til lovforslaget om straffuldbyrdelse, som vi vedtog sidste år, var det da også af betydning, at mindretallet i Straffelovrådet konstaterede, at de eksempler, rådet drøftede i fællesskab, hvor der kunne opstå, og hvor flertallet lagde til grund, at de ville have en afskaffelse af aktindsigten, allerede var omfattet af begrænsningerne i forvaltningslovens § 15.

Derudover har vi jo så, siden den rapport er blevet lavet, fået en ændring af offentlighedslovens regler om personalesager.

Straffelovrådets mindretal understreger endvidere, at flertallets forslag omhandlede meget betydelige indgreb over for den enkelte, som havde store konsekvenser – konsekvenser af en sådan karakter, at man kunne sammenligne dem med en domsafgørelse. Og i den forbindelse ville det nok være naturligt at nævne mindretallets slutteplæk: Kan vi i et retssamfund have et

system, hvor der iværksættes betydelige indgreb mod en person, som holdes i uvidenhed om grundlaget? Sammenligningen med en kafkask proces er nærliggende.

SF afviser derfor forslaget, men det skal da ikke afholde os fra at tage de historier, som vi hører, meget alvorligt, når man får mistanke om, at der sker kriminelle handlinger i ly af fængslet. Svaret kan derfor være, hvis historierne er korrekte, det svar, som også fængselsinspektøren fra Ringe peger på: flere funktionærer i fængslerne.

Der skal ikke være mulighed for, at folk kan gå ind i døre, brække fingre, komme til skade i fitnesscentret eller, hvis historierne i Ringe er rigtige, blive voldtaget, truet på livet, truet på det, der er værre, for at skaffe stoffer.

Spørgsmålet er, om en ændring af aktindsigtsreglerne overhovedet ville afdække de her forhold. Handler det ikke om, at der skal være personale, der så kan påvise og få afdækket, om det i virkeligheden handler om gældsproblemer?

Mit svar er også, at vi skal have mindre afdelinger. Vi skal have afdelinger, der er overskuelige for de ansatte og for de indsatte, og så skal vi differentiere de indsatte. Mindre afdelinger og en differentieret gruppe af indsatte vil formentlig kunne give en helt anden stemning i fængslerne.

Og så skal vi videreudvikle alle de programmer, som er kommet frem rundt omkring, hvor de indsatte får mulighed for ordentligt arbejde, hvor de indsatte får mulighed for uddannelse osv.

Men jeg tror, at det helt afgørende ikke handler om at ændre på retsbeskyttelsen, når det drejer sig om aktindsigt, det handler om at ændre på de typer af fanger, typer af indsatte, der skal være i samme afdeling, og så mere personale.

Peter Skaarup (DF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti støtter det forslag, der er fremsat om begrænsning af indsattes adgang til aktindsigt.

Vi må gøre det klart, også her i Folketinget, at det da er skønt nok, at man har alle mulige klageadgange og aktindsigtsmuligheder, men hvis de direkte konsekvenser af den slags bliver, at fængselsbetjente, funktionærer og andre bliver truet enten på deres helbred eller økonomisk, eller hvordan det kan være, så må vi fra Folketingets side sætte nogle grænser.